

זבחים סט-ע

ויקרא יז:טו

וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף בָּאָזָר וּבְגֶר וּכְפֹס בְּגִדָיו וְרֹחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהָר:

ויקרא ז:כד

וְחָלֵב נְבִלָה וְחָלֵב טֶרֶף יַעֲשֶׂה לְכָל־מִלְאָכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ:

ויקרא כב:ח

נְבִלָה וְטֶרֶף לֹא יֵאָכַל לְטַמְאֵהָ־בָּהּ אֲנִי ה':

מלך ונמצאת טריפה הטעם	רבי מאיר אינה מטמא בבית הבליעה	רבי יהודה מטמא	רבי יוסי מטמא
	קל וחומר; אם נבלת בהמה, שמטמאה במגע ובמשא – שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה; נבלת העוף, שאינו מטמא במגע ובמשא – אינו דין שתהא שחיטתו מטהרת טריפתו מטומאתו? ! מה מצינו בשחיטתו – שהיא מכשרתה לאכילה, ומטהרת טריפתו מטומאתו; אף מליקתו, שהיא מכשרתו באכילה – תטהר טריפתו מידי טומאתו ! <u>לפי הגמרא: זאת תורת הפהמה והעוף</u> – וכי באיזו תורה שוותה בהמה לעוף ועוף לבהמה? בהמה מטמאה במגע ובמשא, עוף אינו מטמא במגע ובמשא! עוף מטמא בגדים אבית הבליעה, בהמה אינה מטמאה בגדים אבית הבליעה! אלא לומר לך: מה בהמה – דבר שמכשירה לאכילה, מטהר טריפתה מטומאתה; אף עוף – דבר שמכשירו באכילה, מטהר טריפתו מטומאתו.	נבלה טרפה. אמר רבי יהודה: טרפה למה נאמרה? - אם טריפה חיה – הרי נבילה אמורה! - אם טריפה אינה חיה – הרי היא בכלל נבילה אלא להביא טריפה ששחטה, שמטמאה.	דיה נבלת בהמה – שחיטתה מטהרתה, ולא מליקתה.

ויקרא יז:טו וכל נפש אשר תאכל נבלה וטריפה... וטמא נבלת עוף	ויקרא ז:כד וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו נבלת בהמה	ויקרא כב:ח נבלה וטריפה לא יאכל פה נבלת עוף
רב שיזבי ר' יהודה ר' מאיר	טריפה=רק עוף כשר (שיש במינה טריפה) טריפה=טריפה שנשחטה טריפה - למעוטי שחיטה שהיא לפנים טריפה - למעוטי שחיטה שהיא לפנים אשר תאכל נבלה - לשיעור אכילה בכזית	נבלה...לא יאכל פה - רק בעוף כשר טריפה - למעוטי שחיטה שהיא לפנים נבלה...לא יאכל פה - רק בעוף כשר טריפה - לשיעור אכילה בכזית

שלוש דעות לפי רבי יהודה – מה משמעות המילה טריפה בויקרא ז:כד :

1. לאיתויי חיה – סלקא דעתך אמינא: מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצאת זו שחלבה ובשרה מותר; קא משמע לן.
- קושי 1: מאי שנא טמאה – דאין חלבה חלוק מבשרה; חיה נמי – אין חלבה חלוק מבשרה!
- קושי 2: ועוד, הכתיב: **ואכל לא תאכלוהו!** וחלב חיה מותרת באכילה.

2. אביי: טריפה לגופיה איצטריך; שלא תאמר: הואיל וטמאה אסורה מחיים, וטריפה אסורה מחיים – מה טמאה חלבה טמא, אף טריפה חלבה טמא.
- קושי 1: אי הכי, האי נמי מיבעי (גם בפסוק של נבלת עוף) - שלא תאמר: הואיל ועוף טמא אסור באכילה, וטריפה אסורה באכילה – מה עוף טמא אינו מטמא, אף טריפה אינה מטמאה (ואם כן, איך לומד רבי יהודה מ**טריפה** בפסוק של נבלת עוף לטריפה שנשחטה שמטמאה)?
- קושי 2: ועוד, מי איכא למילף טרפה מטמאה?! טמאה לא היתה לה שעת הכושר, טריפה היתה לה שעת הכושר! וכי תימא: טריפה מבטן מאי איכא למימר? במינה מיהא איכא!
3. אלא אמר רבא, התורה אמרה: יבא איסור נבילה ויחול על איסור חלב, יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב. וצריכי:
- דאי אשמעינן נבילה – משום דמטמא, אבל טריפה אימא לא;
 - ואי אשמעינן טריפה – משום דאיסורה מחיים, אבל נבילה אימא לא; צריכא.

